

25 DE NOVEMBRE. DIA INTERNACIONAL PER A L'ELIMINACIÓ DE LA VIOLÈNCIA CAP A LES DONES.

Malgrat la progressiva conscienciació de la societat en contra de la violència cap a les dones, la majoria de la societat pensa en aquesta només com les agressions patides per dones amb resultat de mort. Cal recordar que les lesions personals, les agressions sexuals, el tràfic de dones i l'explotació sexual, el segrest, la tortura, els matrimonis servils i, en suma, totes les diverses formes de discriminació cap a les dones que impedeixen l'exercici real i legítim dels seus drets, són violència masclista.

A Espanya, la mort per violència masclista s'ha convertit en la primera causa de mort prematura de les dones i la tercera causa d'ingrés en presó dels agressors. Per cada dona morta, vint-i-una quedaran amb lesions irreversibles.

Les dones en situació de maltractaments sovint no troben una resposta adequada en les institucions. A la falta de formació de les diferents persones professionals que intervenen en el procés d'assistència i tramitació de denúncies, s'afegeix la precarietat econòmica. Moltes dones després d'interposar la denúncia es troben sense treball, amb càrregues familiars i amb préstecs que no poden assumir. La mateixa societat que les consciencia a denunciar les deixa desamparades després.

Al País Valencià, el nombre d'assassinades per la violència masclista a finals d'octubre és de 11, (la xifra oficial -que no contempla sinó les produïdes dins de relacions de parella o ex parella- és de 9). Malgrat l'elevat nombre de dones víctimes, la falta d'implicació del Govern Valencià en la lluita per l'eradicació, assistència i protecció social de les dones en situació de maltractament, és evident. La xarxa assistencial és segurament la més precària de tot l'estat. Els pressuposts de la Generalitat Valenciana per a l'atenció i prevenció de la violència masclista són mínims i no s'han incrementat en els últims anys. L'interès del Govern Valencià es centra en els grans events, les dones maltractades no són una prioritat en la seua agenda.

La violència cap a les dones és una manifestació de la subordinació social i cultural d'aquestes respecte als homes. Les desigualtats històriques han estat creades per a benefici dels homes, la violència naix de la necessitat d'imposar i perpetuar la seua relació de poder.

La desigualtat entre sexes és l'origen de la violència cap a les dones, que es manifesta de diferents formes. L'agressió sexual a una xiqueta en l'autobús escolar pels companys de l'Institut davant la impassibilitat del conductor, o la patida per la jove marroquina per no portar el vel, són dues mostres del caràcter patriarcal de la nostra societat, que continua perpetuant els rols i estereotips sexistes: Una societat que reforça els valors de les desigualtats i un patriarcat que imposa unes estructures socials i econòmiques, culturals, religioses i jeràrquiques que es reflecteixen en totes les institucions.

Ja des dels primers anys de la nostra vida es cultiva la cultura de la violència, imposant-se des de la infància i l'adolescència gràcies a l'estímul de les condicions familiars, socials i culturals. L'escola contribueix a aquesta discriminació, la majoria dels coneixements que

s'imparteixen són androcèntrics. La història està escrita per homes, invisibilitza a les dones i la seua contribució al món polític, laboral, social o cultural, ignorant les importants aportacions d'aquestes en els canvis socials dels últims segles, com els moviments feministes dels segles XIX i XX, que a penes són esmentats als llibres de texts.

Els mitjans de comunicació, mitjançant els seus continguts i la publicitat, ofereixen una imatge de les dones que reproduïxen els estereotips de gènere.

En l'àmbit laboral, les dones continuen patint discriminació en l'accés, la promoció professional i els salaris, que són entre un 20 i un 40% més baixos que els dels homes. La situació de crisi actual ha fet que la precarietat laboral -que habitualment afecta més a les dones- s'accentue més amb contractes parcials i temporals, en pitjors condicions laborals. El *sostre de cristall* i el *sòl apegalós* són cada vegada més reals en el món laboral de les dones que, tanmateix tindren una major preparació acadèmica que els homes- es troben en un mercat laboral que no es correspon amb la seua preparació.

Les tasques de cura i el treball domèstic són assumits majoritàriament per les dones, la qual cosa es converteix en un obstacle a la plena igualtat amb els homes. Les dones no poden conciliar la vida laboral amb la familiar i personal, renunciant a la seua promoció professional i veient que la doble o triple jornada va a incidir negativament en la seua salut.

Totes aquestes desigualtats són maltractaments a les dones. Per això, des de l'àrea de la Dona de la Intersindical Valenciana demanem al Govern de l'Estat que vetle per garantir la igualtat de drets, tracte i oportunitats des de les lleis, assegurant el seu compliment per tal que la igualtat siga real.

Però també cal que demanen del Govern Valencià l'aplicació de la *ley integral de Medidas contra la violencia de género* -encara per desenvolupar en molts dels seus apartats- i la destinació dels pressuposts necessaris per a la prevenció, protecció i assistència a les dones en situació de maltractaments.

Els governs i les institucions han de fer un rigorós anàlisi de les causes i prevalença de la violència cap a les dones, buscant formules per a una lluita conjunta des de tots els fronts per a eradicar aquesta xacra social. Una acció conjunta i coordinada des de l'administració central i les autonòmiques, perquè només juntant esforços aturarem aquesta violència cap a les dones, radicalment incompatible amb el règim de llibertats propi d'una societat igualitària.

MASCLISME? NO, GRÀCIES: MATA

Per una societat igualitària: totes i tots contra la violència masclista

Macu Gimeno Mengual
coordinadora àrea de la Dona
Intersindical Valenciana